

9. po Trojici – 29.7.2018

Drahokamy

„Milovníci Hospodina, nenávidíte zlé. On chráni duše svojich zbožných a vytrbuje ich z ruky bezbožníkov. Zažijari svetlo spravodlivému a radosť tým, čo sú úprimného srdca. Spravodliví, radujte sa v Hospodinovi, vzdajte vďaka Jeho svätému menu“ (Ž 97).

2 Mojžišova 28:17-21 *„Vyplň náprsník vsádzanými drahokamami. 4 rady drahokamov: 1 rad: rubín, topas, smaragd / 2 rad: malachit, zafír, diamant / 3 rad: opál, achát, ametyst / 4 rad: chryzolit, onyx, jaspis. Nech sú vsadené do zlatej objímky. Drahokamy nech sú podľa mien Izraelcov. Nech je ich 12 podľa mien vyrytých ako v pečati: každý bude s menom podľa 12 kmeňov“.*

Ktosi napísal pravdu: „žena je ako straka, má rada všetko, čo sa trbliece“ – ktorá zo žien by pohrdla krásnym šperkom alebo dokonca diamantovým prsteňom. Pre nás ženy je to hádam najviac znamenajúci šperk. Aj na obchodných trhoch sa už neobchoduje v prvom rade so zlatom, ale s drahokamami. Aj keď chceme vyznať niekomu lásku, tak povieme: ty si moje zlato, no ty si môj diamant či iný drahokam, je vyššia latka prejavu lásky.

My sme sa minulý týždeň sústredili na dva drahokamy v náprsníku kňaza na urím a tummím. Dnes sa pozrieme na zvyšné drahokamy, ktoré boli súčasťou odevu starozmluvného áronovského kňazského rodu.

Mnohí a predsa spolu: kamene na náprsníku boli rozdielne, no napriek tomu tvorili jednu skupinu. Tak aj dvanásť Jákobovi synovia a ich kmene boli rozdielne, ale tvorili jeden, Bohom vyvolený ľud. **Národnosti, rasy a národy sú rozdielne, no spolu sú Božím stvoriteľským dielom. Túto jednotu vytvára teda akt stvorenia nebeského Otca, čin spasenia Pána Ježiša Krista a práca Ducha svätého.** Kamene boli rôzne, ale spoločné mali to, že boli vzácne, že boli na odeve kňaza, a že sa spolu nachádzali na čestnom a viditeľnom mieste.

Rôznosť teda nie je prekážkou pre jednotu, ktorá je vytváraná, modelovaná trojjediným Pánom. Práve naopak: Kristus svojim dielom záchrany spojil všetkých ľudí znovu do jednej skupiny. Pán Boh to tak plánoval pri stvorení človeka, no ľudia to hriechom narušili. A tak ***musel Hospodin povolať svojho Syna na túto zem, aby človeku pripomenul, aký vzácny je, nielen ako jednotlivec, ale aj ako súčasť Božieho stvorenia, Božieho spaseného ľudu.*** V Kristovi sme sa všetci stali Jeho súčasťou, On za nás obetoval svoj život, a preto vieme, že sme na čestnom mieste v Božích myšlienkach a plánoch.

Drahokamy nám pripomínajú, že všetci máme niečo spoločné: sme všetci spolu preto, lebo **On je vo všetkých nás. A to má medzi nami vytvárať jednotu** – nie tú krehkú, ľudským úsilím vynútenú, ale tú, ktorá je produktom práce Ducha svätého v nás a pri nás. Poobzerajme sa okolo seba: všetci sme na jednej lodi, hoci každý z nás je iný.

Spolu a predsa rozdielni: každý drahokam mal svoje meno, vzhľad, farbu, vlastnosti. Teda: hoci tvorili jeden celok, každý bol iný. **Rubín** sa napríklad kladol v Ázii do základov domov a mal priniesť šťastie. Názov kameňa „topas“ pochádza zo starého indického jazyka a znamená „oheň“. **Smaragd** má sýtozelenú farbu a najčastejšie sa v minulosti ťažil v Kolumbii a v Egypte. **Malachit** sa ťažil dokonca aj na Slovensku pri Ľubietovej, či v blízkosti Mníška nad Hnilcom. **Zafír** je najčastejšie modrý, no môže byť aj žltý, zelený a ružový. **Diamant** patrí medzi najtvrdšie hmoty sveta a je používaný v priemysle a klenotníctve a jeho meno znamená „nepremožiteľný“. **Opál** sa formuje pri horúcich prameňoch a na Slovensku je najznámejšia opálová lokalita pri Košiciach, pri obci Červenica. **Achát** je odolný voči chemikáliám, preto sa používa aj vo vede, nielen pri výrobe šperkov a ozdôb. **Ametyst** bol dôležitý voľakedy v Grécku, pretože tam ľudia verili, že pitie vína z ametystovej nádoby ich chráni pred otravou a v počiatkoch kresťanstva sa spájal s čistotou a zbožnosťou. **Chryzolit** je forma olivínu, kameňa olivovej farby, ktorému sa pripisovala schopnosť ochrániť človeka pred pôsobením zla a démonov. **Onyx** nemá taká jednoznačnú štruktúru, preto – kým sa z neho vyrobí dokonalý šperk – musí sa mnohokrát narezat', pričom sa produkuje veľký odpad. Posledný je **jaspis** – mnohí mu pripisujú liečivé účinky a ochranu pred ťažkými snami a rôznymi chorobami.

Na týchto kameňoch boli vyryté jednotlivé mená synov Jáкова. Hoci tvorili jedno spoločenstvo, stáli pred Bohom ako jednotlivci. Boh totiž nechápe ľudstvo ako jednoliaty celok, ale vníma nás cez nás ako osobnosti s našimi vlastnosťami, plánmi, snami, hriechmi... *Vo svete je ľahké stratiť identitu, no pred Božou tvárou je máme, lebo On nás nestráca zo zreteľa, stále sme pred Ním ako my, ako jednotlivci, osobnosti.*

Naše mená sú zapísané v nebi, Pastier svoje ovce pozná a volá po mene, Pán Boh nás vníma individuálne. Nie sme pred Ním stratení, sme to my, ty a ja, koho berie do úvahy. A tak pred Ním raz budeme stáť: sami za seba. **Si jedinečný – nezabúdaj na to a tak ako osobnosť si aj milovaný a vnímaný Pánom Ježišom.** Nie si len jeden z mnohých, si to ty, koho meno má Pán Boh vyryté na dlani. A to napriek tomu, že sa s nami musí Pán Boh nadrieť.

Aby si bol „drahokamom“ musíš prejsť procesom prípravy. Aby sa z hornín a minerálov stalo niečo vzácne a použiteľné, musia prejsť procesom úpravy. Aby mohli byť drahokamy vložené do náprsníka, museli byť **opracované, vybrúsené, vyleštené.** Pretože vo svojej prírodnej podobe – hoci aj k tej dospeli ťažkým procesom – by boli nepoužiteľné na tento účel: byť súčasťou odevu kňaza. Keby ste sa pozreli na žilu či miesto, kde sa ťazia drahokamy, vôbec by ste nepovedali, že to je ten istý kameň ako ten, ktorý máte v prstene. Až brúsením sa totiž vzácny minerál zhodnocuje a stáva sa drahokamom, použiteľným v klenotníctve.

Aj človek, ak má byť použiteľný v tomto svete a raz aj naveky, musí prejsť prípravou – tú realizuje Božia milosť, hoci niekedy je to naozaj ťažký boj. Identita v tomto „brúsení“ zostáva, no vonkajšie prejavy, vzhľad, sa musí pretvoriť. Biblia to nazýva znovuzrodenie, alebo zmenu myslenia. Človek, ktorý neprešiel procesom prípravy alebo je ešte v ňom, myslí v prvom rade na seba, svet, prestíž, bohatstvo, slúži modlám, presadzuje svoju vôľu a na základe toho potom posudzuje seba, svet, ľudí i Boha. Meradlom všetkého je jeho „ja“. Znovuzrodený človek, ktorého si do rúk vzala Božia milosť, sa mení. Niekedy je to príjemným a pomalým brúsením, inokedy tvrdým a dlhotrvajúcim procesom premeny. No výsledkom je veriaci človek, ktorý myslí v prvom rade na Boha a ako Boh, usmrcuje svoje „ja a slúži tak blížnym, ako aj spoločnosti či Bohu. Nasleduje Krista, ktorý si tiež nezachoval život, ale položil ho pre záchranu človeka. Takýto človek, prechádzajúci procesom zmeny, myslí ako Boh a stáva sa jedno s Ním, stáva sa ako On.

Zvykneme reptáť, ak prechádzame Božou školou, výchovou, procesom brúsenia či formovania, ale ako vidíme, je to znak Božej lásky. On z nás chce urobiť niečo vzácne, nádherné, milujúce, krásne nielen navonok, ale najmä srdcom. On nás premieňa a chytá nás putami svojej milosti, aby sme po premenení mohli slúžiť tak, ako slúžil Pán Ježiš Kristus.

Vidíme, že drahokam je vzácny. Aj my sme vzácní – každý sám za seba. Sme milovaní – všetci rovnako a spolu. A sme volaní k zmene, ktorá je občas bolestivá, ale jej výsledkom je nádhera nášho srdca, vnútra a života. Ak chceme žiť na Božiu slávu, bez Jeho brúsenia to nepôjde. Amen.